

eZine

of Modern Texts in Translation

January 2017

Ioana Ieronim

translated into English by
MTTLC graduate

Oana Diaconu

eZine
of Modern Texts
in Translation

Director
Lidia Vianu

ISSN 1842-9149

Issue 175
January 2017

Issue Editor
Cristina Drăgoi

© MTTLc
© The University of Bucharest

Poems by **Ioana Ieronim**

translated into English by
MTTLc graduate
Oana Diaconu

Reviser:
Alexandra Velicu

IT Expertise:
Cristian Vîjea
Simona Sămulescu

January 2017

Translation Café started in the year 2007, as the magazine of the MA Programme for the Translation of the Contemporary Literary Text (MTTLc), at the University of Bucharest.

The eZINE consists of translations by graduate students of MTTLc, as a prolongation of their activity in class. They are meant to give the graduates a taste of their future profession, and also to increase their sense of responsibility for a translation they sign under their own name.

The texts are translated from or into English, and belong to all literary genres – fiction, poetry, literary criticism, as well as the drama, the essay. The focus is on Modern Literature, broadly meaning the 20th and the 21st centuries: Romanian, British, and American among others.

<http://www.masterat.mttlc.ro/>
<http://revista.mttlc.ro/>
<http://www.editura.mttlc.ro/>

For comments or suggestions, please contact the publisher lidia.vianu@g.unibuc.ro

Poems by

Ioana Ieronim

Translated into English by
MTTLC graduate

Oana Diaconu

Cuprins

Table of contents

<i>Apă și pământ</i>	7	<i>Water and land</i>	7
<i>Pergament</i>	9	<i>Parchment</i>	9
<i>Călătorie</i>	11	<i>Journey</i>	11
<i>Lumina întoarsă</i>	13	<i>Returned light</i>	13
<i>Foamea</i>	14	<i>The hunger</i>	14
<i>Pas de deux</i>	15	<i>Pas de deux</i>	15
<i>Captivitate</i>	17	<i>Captivity</i>	17
<i>Anotimp</i>	18	<i>Season</i>	18
<i>Scrisul pe statui</i>	20	<i>The writing on statues</i>	20
<i>Trei dansuri sub lună</i>	21	<i>Three dances under the moon</i>	21
<i>Vremea când strugurii</i>	23	<i>The time when the grapes</i>	23
<i>Comunicare</i>	24	<i>Communication</i>	24
<i>Iubirea</i>	25	<i>The love</i>	25
<i>Sultanahmet</i>	27	<i>Sultanahmet</i>	27
<i>Vocea</i>	28	<i>The voice</i>	28
<i>Captivi într-o flacăra</i>	29	<i>Captive in a flame</i>	29
<i>Fashion</i>	30	<i>Fashion</i>	30
<i>Cântec cu gura închisă</i>	32	<i>Song with closed mouth</i>	32
<i>Castañetas</i>	33	<i>Castañetas</i>	33

Translation
Café

January 2017

Concetti	34	Concetti	34
Întâlnire	36	Date	36
Tatuaje	38	Tattoos	38
Mura	39	The blackberry	39
Doar cuvintele dau lumină	40	Only words give light	40
Poeme ca pâinea	42	Poems like bread	42
Cuvinte pe un ciob de lut	43	Words on a shard of clay	43
WikiLeaks	44	Wikileaks	44
Maria	46	Mary	46
Cuvinte	47	Words	47
Alunecări de teren	49	Landslides	49
Pași	50	Steps	50
Odă Bucuriei	52	Ode to Joy	52
Biserica pe roți	54	The church on wheels	54
Vârsta unui scrib	55	The age of a penman	55
Rugăciune cu ghilotina în refren	57	Prayer with guillotine in the refrain	57
Rap	58	Rap	58
În drumul Sibiului	62	On our way to Sibiu	62
Astfel vânam în teritoriu interzis	64	This is how we hunt in forbidden territory	64
Castelul Bran și lasere	66	Bran Castle and lasers	66
Torcătoarea	68	The spinster	68

<i>Ariadna și Tezeu în pragul Labirintului</i>	69	<i>Ariadne and Theseus on the threshold of the Labyrinth</i>	69
<i>Ariadna spune</i>	71	<i>Ariadne says</i>	71
<i>Tu, străinul</i>	74	<i>You, the foreigner</i>	74
<i>Respirația Minotaurului</i>	76	<i>The Minotaur's breath</i>	76
<i>Coarnele taurului orizontul</i>	79	<i>The horns of the bull the horizon</i>	79
<i>Tu cine ești?</i>	81	<i>Who are you?</i>	81
<i>Cine a spus?</i>	83	<i>Who said?</i>	83
<i>Aproape</i>	86	<i>Close</i>	86
Interviu cu poeta Ioana Ieronim	87	Interview with the poet Ioana Ieronim	87

Apă și pământ

Asemenea apei
când atinge uscatul
închiderea / deschiderea porților
zidurile risipite în val

tandrețea apei revărsate pe pământ
sau apa rănită între pietrele
rupte azi din munte

apa dormitând pe bolovanii bătrâni
cu pletele lor de mușchi unduitoare

apa violentă
care lovește deșertul
și semințele înmuguresc într-o secundă

apa care-și îndulcește durerea
pe șleaurile moi ale țărâni

Water and land

Like the water
when it touches the land
the closing / opening of the gates
the walls scattered in the wave

the tenderness of the flood on the land
or the water wounded between the stones
that were broken today from the mountain

the water sleeping on the aged boulders
with their wavy locks of moss

the violent water
that hits the desert
and the seeds start budding in a second

the water that treats its pain
in divots on the muddy land

apa care inundă șesul
cu bolta cerească răsfrântă în adânc
și iarba plăpândă a lui martie, între lumi,
străpunge oglinda

apa, apa cântată
apa descântată

apa ce va sfinți grădina
pe care o udă

the water that floods the plain
the heavens reflected in the depths
and the fragile grass of March, between worlds
disturbs the mirror

water, water chanted
water cleansed

the water that will bless the garden
it touches

Pergament

Pășim de-a lungul pergamentului
pe rânduri proaspăt scrise

umede, literele
ne arată calea

fără grabă ne apropiem
din două capete de lume

fără grabă
ajungem

sub coarnele lunii, cuvintele
cad cu un foșnet la pământ

: asemenea suntem
și suntem fericiți, de când
ne-am rupt de laolaltă
la vremea când nu toate lucrurile

Parchment

Our steps along the parchment
on freshly written lines

wet, the letters
show us the way

there is no rush as we approach
from the two ends of the world

without rush
we are almost there

under the horns of the moon, the words
are falling with a rustle on the land:

we are alike
and we have been happy, since
we separated from the rest of the world
at a time when not all things

aveau un nume.

Într-o zi poate vom aşterne
pe calea noastră înceată de pergament
câteva nume dintre cele care
nu s-au auzit bine
când s-au spus la început

iar între timp rareori s-au mai rostit

had a name.

Maybe someday we will inscribe
on our slow parchment path
a few of those names that
were not properly heard
when they were spoken in the beginning

and in the meantime have seldom been uttered

Călătorie

Întuneric subțire spre dimineață
valuri lungi cutreieră întinderea de grâu

primele raze ating macii
petale translucide

Eu, lipită de geamul trenului în câmp
văd cernerea luminii
prin capilare vegetale,
macii, flăcările lor
care au ars peste noapte
când nu s-au văzut.

Privesc hipnotic macii cum ard în marea de grâu
în verdele crud electrizat,
privesc și nu pot să nu te invent
din aerul neînceput al clipei.

Este ceva în câmpul de grâu și maci

Journey

Thin darkness of the approaching morning
long waves roam the expanse of wheat

the first rays touch the poppies
translucent petals

I, glued to the window as the train crosses the field,
can see the filtering light
through the vegetable veins,
the poppies, their fire
that shines overnight
with no one to see them.

I watch hypnotically how the poppies burn in the sea of wheat
in the electrified fresh green
I watch and I cannot help inventing you
from the unspoiled air of the moment.

There is something in the field of wheat and poppies

12

an după an

year after year

ceva

something

cineva

someone

care nu poate să nu ne invente

that cannot help inventing us

pe noi

Lumina întoarsă

În fiecare zi scriu pe o piatră două-trei cuvinte
le încălzesc la obraz
le pun la loc în pământ

pământul dinăuntru se iluminează
asemenea trupului meu
care-și poartă lumina sub multele haine
ale zilei înnorate.

Coroanele de mesteacăn nu tot așa
întorc soarele de ieri
în tremurul de azi
al frunzelor aurii, delicate?

Lumina are felul ei de a fi
sub fața lucrurilor,
are viteză, durată

lumina știe prea puțin
despre distanța noastră pământească

Returned light

Each day I write two or three words on a stone
I warm them at my cheek
put them back into the earth

the earth is lit from inside
just like my body
which wears its light under the many clothes
of a cloudy day.

Do the birch crowns not do the same
giving back yesterday's sun
in today's trembling
of their golden, delicate leaves?

Light has its own way of being
under the surface of things,
it has speed, time

light knows too little
about our earthly distances

Foamea

foamea
absolută
care înalță continente din apă
trage planetele
una spre cealaltă,
pe noi în unde uimite ne cufundă cufundă
stoluri înalte de păsări
bancuri de pești cu sclipiri aurii
venind de departe să se întrepătrundă

cuvintele smulse de pulsul cosmic
cu țărână și pietre, din rădăcină

citești și te clatini
o rodie ți-a explodat în față
semințele de purpură coaptă

The hunger

the absolute
hunger
that raises continents from the water
pulls the planets
towards one to the other,
astonishes swamps us swamps us
high flocks of birds
banks of fish glimmering golden
coming from far away to interpenetrate

words plucked from the cosmic pulse
with marl and stones, from the root

you read and falter
a pomegranate has exploded in your face
its ripe purple seeds

Pas de deux

Un ochi deasupra apei
celălalt dedesupt,
un ochi la orizont
celălalt sub aripă,
un ochi privind goana lumii
celălalt
întors în iubire fără de timp

ne rostogolim copilărește de râs
ne potrivim aurele în zăpadă

rănilor noi
vechile cicatrice.

Un ochi trăiește celălalt contemplă
o inimă trăiește
cealaltă contemplă

între ele firul Ariadnei

Pas de deux

One eye above the water
the other underneath,
one eye on the horizon
the other under its wing,
one eye watching the rushing of the world
the other
turned towards timeless love

we roll with childish laughter
match our auras in the snow

new wounds
old scars.

One eye lives the other contemplates
one heart lives
the other contemplates

between them Ariadne's thread

clepsidra care ne-a fost dată.

Un ochi deasupra apei
celălalt în adânc sărat

un ochi deasupra orizontului
sub aripă celălalt

the hourglass we have been given.

One eye above the water
the other in salty deep

one eye above the horizon
under its wing the other

Captivitate

M-ai înlănțuit
ai aruncat în jurul meu cuțite
ca într-un vechi număr de circ

nu îndrăznesc să mă mișc
în gura închisă
cuvintele de îmblânzire
stau mute

- nu trebuie să îmblânzești nimic, spui,
nu există nimic de îmblânzit.

Eliberează-mă
acum

eliberează-mă

topește-te în mine ca zăpada

Captivity

You have chained me
you have thrown knives around me
as in an old circus act

I do not dare to move
in my closed mouth
the taming words
keep silent

- you do not have to tame anything, you say,
there is nothing to be tamed.

Release me
now

release me

melt inside me like the snow

Anotimp

Citesc în tăciunii apusului, în rugina schelelor,
în rumoarea oraşului, în ploaia de vară
în explozia de bucurie fără cauză,
în nebunia motorizată a oraşului noaptea
în zăpada care a nins peste florile de cireş
în harta vinului uscat pe fundul paharului
în roiul găzelor din jurul lămpii aprinse
în gălăgia copiilor străzii adunaţi la magazinul
Angst

Pe tine te citesc, tu atât de aproape încât
nu te pot vedea
şi împrumut văz, auz
de la vulture, de la bufniţă şi liliac
de la peştii din adânc
şi jivine subpământene.

M-am privit în oglindă – dar nu cu ochii mei
ci ochii tăi mi-au întors privirea

Season

I read in the coals of the sunset, in the rust of the scaffolding
in the commotion of the city, in the summer rain
in the explosion of joy without reason,
in the motorised craziness of the city at night
in the snow that has covered the cherry blossoms
in the map of wine dried at the bottom of the glass
in the swarm of insects around the lighted lamp
in the racket of streets kids gathered at the shop of Angst

I read you, you who are so close that
I cannot see you
And I borrow sight, hearing,
from the eagle, from the owl and the bat
from the fish in the deep
and the underground beasts.

I have looked at myself in the mirror – but not with my own
eyes
and it was your eyes that looked back

oglanda s-a spart

acum

te văd înmiit

the mirror broke

now

I see you a thousandfold

Scrisul pe statui

Pășim prin râul de cuvinte
până la genunchi

înfășurați în rândurile poveștii

ca statuile din Mesopotamia
lucind în beznă muzeului închis

The writing on statues

We wade through a river of words
up to our knees

wrapped up in the lines of the story

like the Mesopotamian statues
that shine in the gloom of a closed museum

Trei dansuri sub lună

1.

o chemare ne apropie
zigzagul secundeii
reflectat în stele
propulsat în fiecare celulă

mișcarea noastră
coincidență

unda

2.

linia cea mai scurtă între două puncte
e linia dreaptă

dar ea nu există

sub respirația cosmică
linia cea mai scurtă se va curba puțin

Three dances under the moon

1.

a summons is bringing near
the zigzag of the seconds
reflected in the stars
propelled into every cell

our movement
coincidence

wave

2.

the shortest line between two points
is a straight line

but it does not exist

under the cosmic breathing
the shortest line will curve a little

va fi arcul celest, Calea Lactee
urma zeului care
tocmai a trecut

: din oraş rareori se vede
şi totuşi
ceva în noi descifrează
acest alfabet Braille

3.
un labirint de oglinzi ne apropie
ne ţine la distanţă

o privire
un sentiment
o iluzie, ca peştii exotici din bazin
fiind acolo, nefiind
sau nu unde credeam

un labirint de oglinzi
în care intri
uitând de porţi

it will be the celestial arch, the Milky Way
the trace of the god that
has just passed

: it is only rarely seen from the city
and yet
something in us deciphers
this Braille alphabet

3.
a maze of mirrors is approaching us
it keeps us at a distance

a look
a feeling
an illusion, like the exotic fish in the tank
being there, not being
or not where we thought

a maze of mirrors
where you enter
forgetting the gates

Vremea când strugurii

Ierburi toropite
arbori cuprinși de flăcări mici

durerea
uitată în alt anotimp.

Hotarul dintre suflet și trup
unde este
la vremea când strugurii neculeși
se prefac în vin?

The time when the grapes

Slumberous herbs
trees engulfed by small flames

the pain
forgotten in another season

Where is
the boundary between the soul and the body
at the time when the unpicked grapes
become wine?

Comunicare

Cândva aprindeau focuri
de la un vârf de munte la celălalt

cândva citeau în stele
căile de pe pământ

vedeau
cu ochii lor văzători prin întuneric

în peșteră
pe stânca oarbă
pictau cerul

Communication

At one time they lit fires
from one mountain peak to the other

at one time they read in the stars
the roads on earth

they saw
with their eyes that could see through the dark

in the cave
on the blind cliff
they painted the sky

Iubirea

Nu ni s-a dat
cum ne-a fost dat pământul
pământul greu, cu inima lui cântătoare
pe care n-o știm asculta.

Nu ni s-a dat cum ne-au fost date sferile
și muzica lor
pe care n-o auzim.

Nu pentru noi foamea hipnotică, oarbă
nu pentru noi valul ce spală
același țărm din veac

săgeata oprită în aer, care-a uitat
cine a trimis-o
ca sa nu ajungă.

Noi, ținta mișcătoare
porumbeii de lut ai lui Dumnezeu.

The love

It has not been given to us
as it happened with the land
the heavy land, with its singing heart
that we do not know to listen.

It has not been given to us as it happened with the areas
and their music
that we are not hearing.

Not for us the hypnotic hunger, blind
not for us the wave that baths
the same coast from the century

the arrow stuck in the air, that had forgotten
who sent it
in order not to arrive.

We, the moving clout
God`s mud doves

Nu ni s-a dat pentru starea pe loc
ci pentru mișcare, pentru venirea
purătorului de torță, pe care-l observi
când tocmai dispăre.

Nu pentru somn
ci trezire

nu pentru somn ci pentru veghea
mai-mult-decât-omenească,
veghea care l-ar fi oprit pe Enkidu
în câmpiile soarelui
și pe Eurydike.

Deplinătatea
privită cu ochii deschiși

tiparul
luminând
după ce a fost golit

It was not given to us for staying
but for moving, for the torch bearer's
arrival, that you notice him
when he disappears.

Not for the sleeping
but for the wakening

not for the sleeping but for the looking
uncanny,
the looking that could have stopped Enkidu
on the fields of the Sun
and Eurydike too.

The thoroughness
seen with open eyes

the stamping
shinning
after it was depleted

Sultanahmet

Chemarea în zori a primului muezin
apoi vocile muezinilor
așternute în valuri pe harta chemării celeste
până în zare.

Luceafărul în albastru adânc
deasupra palatului Topkapi
cu turlele învelite în iederi
și portocalii întorcând nevăzuta lumină
în fructele coapte.

Taxiuri somnoroase așteaptă
îndrăgostiții care, înlănțuiți, coboară
pe lângă zidul sultanilor
pe Sultanahmet
când se luminează

Sultanahmet

The morning call of the first muezzin
and then the muezzins` voices
spread in waves on the map of the celestial call
up to the skyline.

The morning star in the deep blue
over the Topkapi Palace
with the towers covered by ivies
and the orange trees turning the unseeing light
into the mellow fruits.

Sleepy taxis are waiting
the chained lovers that are climbing down
by the sultans` wall
on the Sultanahmet
when it is lightening

Vocea

Piatra s-a rostogolit din munte
mi s-a oprit, vibrând, sub picior

o piatră: memoria focului primordial
în fiecare celulă.

Tu cum mă gonești în goana zilei
când singură nu mă pot găsi?

Ce vorbă mi-au spus prin somn
pe care în trezire
o uitasem?

The voice

The rock rolled from the mountain
a rock, stopped rocking

under my foot: the memorial of the primordial fire
in every cell.

How come you rush me in the rush of the day
when I cannot find me all by myself?

What did they tell me while I was sleeping
that when I woke up
I had forgotten it?

Captivi într-o flăcăără

Ce suntem noi?
lupi, dragoni, salamandre?
palmele ne păstrează mirosul focului
pe care l-am aprins la răscruce

răscrucea care nu promite
nici o alegere bună.

Ne-am hrănit cu jăratec
am deschis o mie de ochi

dar de văzut vedem numai
prin lentila flăcării
în care suntem captivi

Captive in a flame

What are we?
wolves, dragons, salamanders?
the palms preserve the smell of the fire
that we lighted at the crossroads

the crossroad that does not promise
any good choice.

We fed ourselves with embers
we opened a thousand eyes

but we see only
through the lens of the flame
where we are captive

Fashion

Cum să nu mă gătesc pentru tine astăzi?
În ce adânc de șifonier am lăsat lucrurile
împăturite-n straturi de tăcere și timp?
Marama ivorie, până-n pământ, a bunicii,
banul de aur pe bentiță de catifea
pe care ea mi l-a dat să-mi arate cum se găteau femeile cu salbă,
odată?
Sau e bun primul T-shirt mototolit de care dau
când deschid?
Costumul zilei: „femeia înveșmântată în soare”
ori femeia înveșmântată în lună, de ce nu
femeia învăluită în fiecare ceas al zilei
orice diateză și stare,
în „rebel temperat”, netemperat, technochic
de ultimă oră,
yeah, încântător, de sine încântat
ori fin-de-siècle (celălalt siècle, se-nțelege)
stilul „Jur că spun adevărul...”, Rock
rock și iar rock nemuritorul, stiletto

Fashion

How could I dress for you today?
I what deep closet have I left my things
packed in layers of silence and time?
My grandmother`s long, ivory handkerchief,
the golden coin from the velvet ribbon
that she gave me to show me how women used to dress
with wampum, once?
Or the first ruffled T-shirt that I will found when I open
will be good?
The costume of the day: 'the woman dressed with Sun'
or the woman dressed with Moon, why not
the woman dressed in every moment of the day
any diathesis and mood,
in 'moderate rebel', immoderate, technochic
of a last hour,
yeah, charming, charmed by itself
or fin-de-siècle (the other siècle, can be understood)
the 'I swear I am telling you the truth...' style, Rock
rock and once again the immortal rock, stiletto

catifea neagră
dantelă din fir de înaltă tensiune,
dolce dolente, credință eternă
ușoară ca raza de lună, grea ca maica țărână,
mai deasă decât
bezna cea nepătrunsă, către dimineață
arzând cu flacăra până la cer
înfometată.

Fiindcă în toate suntem
în toate.

Cum să mă gătesc pentru tine astăzi?

black velvet
lace of high-voltage wire,
dolce dolente, eternal faith
easy as the ray of the moon, heavy as the mother land,
thicker than
the impenetrable darkness, towards the morning
burning with the flame up to the sky
famished.

Because in everything we are
in everything.

How could I dress for you today?

Cântec cu gura închisă

Îmbrățișează-mă
în tăcere

cum stă în clopot
sunetul îmbrățișat

cum sunetul clopotului
în straturi de aur
straturi de-aramă și argint
stă ferecat

în cuib moale de foc
învelit pentru mai târziu

Song with closed mouth

Embrace me
silently

how the embraced sound
stays in the bell

how the sound of the bell
stays chained
in golden layers
layers of copper and silver

in soft nest of fire
covered for what will come

Castañetas

Moarte, ne calci pe urme
cerșetoare ce ești,
cu lama ascunsă la cizmă
ne pândești mărunțișul zilei.

Te privesc în ochi prin aerul limpezit de fulger
te privesc prin lacrimi omenești
- rămâi la distanță, cerșetoare ucigașă,
am învățat lecția ta nu numai o dată
și m-am întors.

Înfășurată în iubire
azi n-am să-ți dau nimic
din bucuria mea.

Să pleci, cu jocurile tale
și seducătoare castañetas

Castañetas

Death, you beggar
are taking after us,
with the blade hidden in the boot
you are watching our rest of the day.

I am watching you in the eyes towards the air cleared by the
thunderbolt
I am watching you through the human tears
- stay away, you killer beggar
I have learned your lesson
and I am back.

Covered by love
I have nothing to give you today
from my joy.

Leave, with your games
and seductive castañetas

Concetti

Vine poate o vreme să crezi
în poveștile care te-au făcut să râzi o viață –
vremea când găsești adevăr în extravagante concetti
pentru vreo donna agelicata cum
nu s-a mai văzut pe pământ

să descoperi grăuntele de adevăr în dulcele stil nuovo,
fantezii ale unora care altfel erau
nedespărțiți de pumnal și otravă.

Da, vine o vreme să crezi că se îndrăgosteau
de un portret, o miniatură cât palma,
că traversau deșert și mare
luptau în războaie
și poate mureau, sub semnul acela.

Știm de păduchii și sudoarea și sfrenția lor,
de trădarea frățească – dar asta nu poate nega
flacăra ce-i pornise,

Concetti

It might come a time to believe
the stories that made you laugh an entire life –
the time when you find truth in extravagante concetti
for a donna agelicata how
has not been seen before.

to discover the pure truth in the sweet nuovo style,
some people`s fantasies that were
inseparable from dagger and poison.

Yes, it comes a time to believe that they were falling in love
of a portrait, a small miniature,
that they were crossing the desert and the sea
they were fighting in wars
and maybe they were dying, under that sign.

We know about the creepers and the sweat and their itchiness,
about the brotherly betrayal – but it cannot deny this
the flame that started,

puterea prin care spun adevăr
înseși cuvintele ce vor să înșele

Adevărul cum îi zicea Louis Labé
„Trăiesc și mor, ard în flacăra
și mă-nec în undă.
Mi-e cald peste măsură, mă cuprinde frigul”

peisaje interioare, anotimpuri
și cuvintele lor
care merg până la capăt.

the power with which they say the truth
the words themselves that want to cheat

The truth how Louis Labé was calling it
‘I live and dye, I burn in the flame
and I drown in the trace.
I am really hot, the cold is covering me’

interior landscapes, seasons
and their words
that go until the end.

Întâlnire

Noi ne-am mai întâlnit, domnișoară,
vă mai amintiți?

sunt sigur – eram
două pietre lucind pe catifea verde
în peștera lui Aladin

dar nu, mă înșel – eram mai degrabă
pe continentul Gondwanei
doi cai în galop, într-o dimineață

ori seara, totuși, era seară
cuibul cald de la focul părăsit,
ne pierdusem de caravană
umbrele creșteau limbi înfometate

nu-nu, era altă dată, ne trezisem devreme,
se făcuse ziua plecării, într-adevăr,
părul ne lucea de rouă

Date

We have met before, miss,
do you still remember?

I am sure – we were
two rocks that were shining on the green velvet
in Aladdin's cavern

but no, I am wrong – we were actually
on the continent of Gondwana
two horses galloping, in a morning

or in the evening, however, it was evening
the nest warmed by the abandoned fire
we got lost from the caravan
the shadows were raising starving tongues

no-no, it was another time, we woke up earlier,
it was time to leave, indeed,
our hair was shining because of the dew

cum scânteiază toamna în vie
pânzele de păianjen

vrei să zici – când nu fusesem încă
alungați din Grădină?

la New York, Barcelona, Rio, Saloni, Istanbul,
la Viena, Washington sau Londra? București?

Ah, nu, ascultă acum știu,
eram doi șerpi miraculoși
goneam fericiți în oceanul primordial
soarele se topea din înalt – și noi

o clipă nu ne scăpăm din ochi, inventasem
dansurile toate –
Dumnezeu însuși nu găsea cuvânt
pentru splendoarea alergării noastre.

Da, ne-am mai întâlnit, domnișoară
noi ne-am mai întâlnit undeva

how the autumn is sparking in the grapery
the spider webs

you must say- when he had not been yet
banished from the Garden?

to New York, Barcelona, Rio, Thessaloniki, Istanbul,
to Vienna, Washington or London? Bucharest?

Oh, no, listen now I know
we were two miraculous snakes
we were happily rushing in the primordial ocean
the sun was melting from the sky – and us

we were not stop watching each other, we had invented
all dances –
God himself could not find a word
for the splendor of our running.

Yes, we have met before, miss
we have met before somewhere

Tatuaje

Pe calea cea mai scurtă am să-ți scriu
terținele direct în palmă
rondeluri pe obraji, sonete pe umeri
pe piept haiku-uri zale

iar tu să-mi șoptești răspunsuri în ghirlande,
ramurile de salcie ale unui pantoum,
o pereche de gazeluri drept papuci cu ciucure,
mulțimi de rime îmbrățișate.

Și dacă tatuajul e prea păgân ori naiv
la această vreme târzie
ori prea devreme,
la adierea unui gând – se poate șterge totul și

va fi loc pentru mări de tăcere
pentru sextine, tanka, dantelate vilanele

Tattoos

I will write you by using the shortest way
the terza rimas straight in the palm
rondels on the cheeks, sonnets on the shoulders
many haiku on the chest

and you are whispering answers in the garlands
the willow branches of a pantoum,
a pair of ghazals used as slippers with tassel
many cross rhymes

And if the tattoo is too irreligious or naive
when it is too late
or too early,
at the breeze of a thought – everything can be eclipsed and

it will be place for seas of silence
for sextains, tanka, frilly villanellas

Mura

mura aceea
lucind ca smalțul
este cuvântul de care
am nevoie în vers

spini și urzici mi-au ars mâna
când am încercat s-o culeg

mura coaptă
luminând
în desiș

The blackberry

that blackberry
shining like glaze
is the word that
I need for my verse

spines and stings burned my hand
when I tried to harvest it

the ripe blackberry
lighting
in the brushwood

Doar cuvintele dau lumină

E întuneric, doar cuvintele dau lumină.

Tristan Tzara

Tu cobori muntele noaptea
doar lumina lanternei se vede
tot mai aproape
desfăcută din valul stelelor, sus

lipită de pământ, poteca
după lumina ta şerpuit se ghiceşte
înghiţită de clinii pădurii
apoi revenind

silabe
coboară în trup
tot mai aproape

la poala muntelui, în vis
traversezi fâneaţa necosită.

Only words give light

It's dark, only words give light.

Tristan Tzara

You are climbing down the mountain
only the light of the flashlight can be seen
closer
unlaced from the wave of stars, up

glued to the land, the path
can be guessed at by the winding of your light
swallowed by the abundant forest
and then returning

syllables
are climbing down into the body
closer

in the lap of the mountain, in the dream
you are crossing the unmowed meadow.

Printr-un văl te văd cum vii din munte

vălul țesut într-un război
care nu mai există

Through a veil I see how you come from the mountain

the veil woven in a loom
that does not exist anymore

Translation
Café

January 2017

Poeme ca pâinea

Poeme ca pâinea, spui
pâine cum zici acasă
pâinea departe de casă
pâinea împărtaşaniei
a supravieţuirii

pâinea de îmblânzit bestia
tăcerea

poeme
de traversat golul

Poems like bread

Poems like bread, you say
bread as you call it at home
the bread far away from home
the bread of Holy Communion
of surviving

the bread to tame the beast
the silence

poems
to go through the void

Cuvinte pe un ciob de lut

sub văl chipul
și umbrele

sărbătoare

dar nu întreb
geografia întunecării
tale

bocetul de bărbat
auzit
în vis

Words on a shard of clay

under the veil the face
and the shadows

celebration

but I am not asking
the geography of your
obfuscation

a man`s dirge
heard
in a dream

Translation
Café

January 2017

WikiLeaks

WikiLeaks, astăzi e vremea lor,
vremea supervirusilor care sparg
lacătele virtuale
spre gunoaie și comori virtuale

timpul rockului și al eliberării a durat
câteva (tot mai grăbite) generații

acum, mișcarea finală
click back
la satul etern, cel pe care-l iubim
deși n-am vrea să facem parte

satul voyerismului nostru planetar
unde se știe totul –
se știe și totuși, oho
câte lucruri se întâmplă.

La CNN unii încearcă să pătrundă

Wikileaks

Wikileaks, today is their time,
the time of the super-viruses that break
the virtual locks
towards the trashes and the virtual treasures

the time of rock and of freedom that lasted
a few (ever more rushed) generations

now, the final movement
click back
to the eternal village, that we love
despite the fact that we do not want to belong to

the village of our planetary voyeurism
where everything is known -
but it is known, oh my
how many things happen.

At CNN some people try to touch

Translation
Café

January 2017

țesătura Universului, vorbesc de întemeieri
repetate

repetate după chipul nostru:
o armonică, viețile noastre seriale
serii-serii de Big Bang.

E târziu, vremea pentru WikiLeaks,
timpul vrăjitoarelor, timpul
asediilor viral virtuale

la miezul nopții
laptopul cald
se rezeamă de trupul cald

the texture of the Universe, they speak about repeated
foundations

repeated according to our image:
an harmonic, our serial lives
series-series of Big Bang.

It is late, the time for Wikileaks,
the time of witches, the time
of the virtual viral sieges

in the midnight
the warm laptop
rests on the warm body

Maria

Maria stă desculță pe luna nouă
pe luntrea cerească se leagănă
cu pruncul în brațe
în crucea de boltă

valuri delicate străbat aerul

clopotele
turmelor nevăzute

muntele se dizolvă în crepuscul

Mary

Mary is sitting barefoot on the new moon
on the heavenly boat she is dangling
with the child in her arms
in the cross of the vault

delicate waves travers the air

the bells
of the unseen flocks

the mountain withdraws in the dusk

Cuvinte

aceste cuvinte au fost încălzite între palme
aceste cuvinte au stat sub obrazul meu în somn
aceste cuvinte s-au rostogolit din căruța cu coviltir,
au rătăcit nomade
și pretind că nu s-au clintit din loc

am ținut aceste cuvinte, ca o țărancă, la piept
atunci când le-a fost foame le-am hrănit din mers
aceste cuvinte mi s-au înfășurat printre glezne
când trebuia să fiu liberă,
s-au ridicat de patimă ca armăsarul oprit din galop

aceste cuvinte s-au auzit sub tavanele aurite ale puterii
mi-au fluturat în plete cu flori de câmp
au bocit peste ziduri și vieți năruite
au împletit cununi pentru gloria fraților de arme
au întins curse odată, au prins vânatul, au ucis

aceste cuvinte mi-au căzut în poală râzând înfricoșate
au avut șapte ani slabi și iar șapte

Words

these words were warmed between palms
these words stood under my cheek during my sleep
these words rolled from the covered wagon
they have vagrantly gone astray
and they pretend that they have never budged an inch

I kept these words, like a peasant woman, at my chest
when they were hungry I fed them on the go
these words wrapped between my ankles
when I was supposed to be free,
they arose from the flame like a stallion stopped at the gallop

these words have been heard under the golden ceilings of
power
they have flapped through my hair with wild flowers
they have cried over the walls and ruined lives
they laid traps once, they caught the quarry, they killed

these words dropped in my lap laughing in terror
they have had seven lean years and seven more

au atins otrava iubirii și morții cu limba neștiutoare

they have touched the poison of love and death with the
unknowing language

ele sunt o rugăciune sunt o rușine
se agață ca iedera, mănâncă din zid
nu deschid ochii când le spui
nu închid ochii când trebuie
nu își aduc aminte la comandă

they are a prayer they are a shame
they clamber like the ivy, eat from the wall
they do not open their eyes when you tell them
they do not close their eyes when they ought to
they do not remember when you order them

azi eu sunt aceste cuvinte pentru tine
azi tu ești aceste cuvinte pentru mine :
cuvinte mai umile decât scoicile goale
înainte să se spulbere în nisip

today I am these words for you
today you are these words for me :
words humbler than the naked shells
before they scatter in the sand

cuvintele – tot ce e mai bun
tot ce e mai rău
sămânța neamului nostru durabil

the words – all the best
all the worst
the seed of our durable ancestry

ca agrafa din peplum s-au desfăcut de la mine
cuvintele
pe care ți le trimit

the words
that I send to you
dropped from me like the clasp of a peplos

Alunecări de teren

Muntele
dezgolit,
carnea pământului ruptă până la os

rădăcinile țipă
orbite de lumină

le auzi?
le auzi?

lucrurile care visează să fie
în altă parte decât sunt.

Landslides

Laid bare
mountain,
the flesh of the land broken up to the bone

the roots are screaming
blinded by the light

can you hear them?
can you hear them?

the things that dream of being
somewhere other than where they are.

Pași

Diane

Un pas vine după celălalt
pe pământ
și în cer

asemenea stelelor pe orbită
cel nenăscut se rotește cu tălpile mici
înăuntrul sferei sale.

Un pas urmează celuilalt
înainte de a te naște

mersul dintâi este zbor
în blânda gravitație

Mai departe mai târziu
pe asfalt, parchet și țărână și piatră
te poți lovi și sângera
- se întâmplă -

Steps

To Diana

One step follows the other
on earth
and in Heaven

like the stars in their orbit
the unborn revolves with its small soles
inside its sphere

One step follows the other
before you get born

the first step is flight
in the gentle gravity

Farther later
on the asphalt, parquet and dust and stone
you can hurt yourself and bleed
- it happens -

dar un pas urmează celuilalt
cum a fost dinainte de a te naște

mersul va fi zbor
și aici

va fi zbor câteodată

but one step follows the other
as it was before you got born

the step will be flight
and here

it will be flight sometimes

Translation
Café

January 2017

Odă Bucuriei

Clarei

Am învins! Am învins!!
aceasta e lumea pe care ne-am dorit-o,
e lumea în care am visat să trăiesc
după atâta amar de istorie și toți faraonii ei,
după marea ta de sânge.

Capul meu nu se va mai pleca niciodată
Niciodată!
Mă voi închina doar în fața celor care
au murit pentru ca noi
să trăim.

E Vinerea Victoriei!
Am învins teama! suntem LIBERI!!
Respirăm aerul libertății
care ne-mbată.
Aici, în Piața Tahrir
ne-am născut din nou.

Ode to Joy

To Clare

We conquered! We conquered!!
this is the world that we wished for,
it is the world where we dreamt to live
after so much struggle of history and all its pharaohs,
after your sea of blood.

My head will never bend again
Never!
I will worship only the ones that
died for us
to be able to live.

It is the Friday of Victory!
We have overcome fear! we are FREE!
We breathe the air of freedom
that makes us drunk.
Here, in Tahrir Square
we have been born again.

Priviți-ne! răspândim lumină.

Lasă-i să se bucure, șoptesc înțelepții.
E timpul Bucuriei, grăuntele divin.
...Noi prin ceața cataractei vedem
ceea ce ochii lor tineri nu văd,
partea de pe acum pierdută
din întreg.

Lasă-i să se bucure, murmură
cu ochii nedezlipiți de știri
ea, care-n decembrie '89 la București
termina liceul
Să se bucure – o zi, spune.
Vocea-i pâlpâie
ca o flacără în noaptea de Înviere.

Look at us! we are spreading light.

Let them enjoy it, the wise people are whispering.
It is the time of Joy, the divine grain.
... Through the fog of cataract we see
what their young eyes do not see,
the now lost part
of the whole.

Let them enjoy it, she mumbles
with her undetached eyes from the news
who in December '89 in Bucharest
was finishing highschool
Let them enjoy – one day, she says.
Her voice is flickering
like a flame in the Night of the Resurrection.

Biserica pe roți

Așa plecau țăranii în păduri
cu biserica pe roți
cu altarul pliant în căruțe
fugind de călăreții barbari.

Așa plecau.
Așa plecăm.

The church on wheels

This is how peasants would go away into the
with the church on wheels
with the folding altar in cart
running from the barbarian riders.

This is how they would go away.
This is how we are going away.

Vârsta unui scrib

Privești lumea din prag
cu ochii acoperiți de ce-a de-a treia pleopă
a păsării, transparentă.

Găsești în oameni
ceea ce singuri nu știu despre sine,
porți crucea lor și binecuvântarea,
le trăiești viața mai deplin decât ei.

Oprești clipa în cuvinte
bătrâne ca pietrele,
tăioase ca un ultimatum
proaspete cum sunt rănilor care
se văd sângerând pe ecran.

Ce metru îți va măsura vârsta
între singurătatea scrisului, ca Euripide în peșteră
și viața însăși – lăcomă, risipitoare
în mișcare liberă inerțială?

The age of a penman

You are watching the world from the coggling
with your eyes covered by the third eyelid
of the bird, transparent.

You find in people
what they do not know about themselves,
you bear their cross and their blessing,
you live their lives more than they do.

You stop the moment in the words
as old as the stones,
cutting as an ultimatum
fresh as the wound that
appear bleeding on the screen.

What meter will measure your age
between the loneliness of writing, like Euripides in the cave
and the live itself – greedy, unthrifty
in free inertial movement?

Ce cântar îți măsoară vârsta ție
vindecător rănit?

Tu
cel fără de vârstă
care a scris.

What scales measures your age
you wounded healer?

You
the one without age
that wrote.

Rugăciune cu ghilotina în refren

Plasă de păianjen grea de rouă
lungi căi de melc sclipind sub lună

Nu lăsa, Doamne, să-mi fie dată iar
uitarea inimii
acea uitare

ghilotina ce care
a și căzut
fără întoarcere.

Fie-mi îngăduit să trec
până la urmă
fără să răstorn paharul.

Prayer with guillotine in the refrain

Cobweb heavy with dew
long snail tracks glimmering under the moon

God, do not let me be given again
forgetfulness of the heart
that forgetfulness

guillotine that
has already fallen
without return.

May I be allowed to pass
in the long run
without overthrowing the glass.

Rap

„I am a ghost trapped in a beat”

Eminem

asta e cu obiectele găsite – click, un sentiment
prins din zbor cu iuțeala unei jivine

câteva stele mi s-au și aprins sub piele
curând ajung întregi constelații – stop! spun
dar niciun sunet nu trece pragul buzelor strânse

păsările au înțepenit pe cer, poate sunt adevărate
poate-s închipuiri astigmatice –
păsări în nemișcare, un mare vânt le învâlburează penele,
nori de săgeți zboară peste zidurile de apăsare
- pentru care zeu voyeurist se dă acest spectacol? –
pământul a fost pustiit și ars ca în războaiele din Evul Mediu
unii i-au spus conștiință accelerată!

distanța devine într-o secundă non-distanță

Rap

“I am a ghost trapped in a beat”

Eminem

this is it with the found objects – click, a felling
caught in flight with the fleetness of a beast

a few stars have lit up under my skin
that will soon become huge constellations – stop! I say
but any sound does not pass the threshold of closed lips

the birds have frozen in the sky, maybe they are real
maybe they are astigmatic thoughts –
birds in motionlessness, a great wind whirls the feathers,
clouds of arrows fly over the heavy walls
- for which voyeurist god does this performance take place? –
the land is wasted and burnt as in the wars of the Middle Ages
some people called it accelerated consciousness!

distance becomes in a second the non-distance

foamea tuturor speciilor explorează în ochiul omenesc,
va trebui să îndoim cu apă vinul care s-a dat,
să furăm ceva din forța pur animală, să ne facem
un instrument de contemplare – superb, niciodată domesticit
cum e catedrala gotică înălțată pe crângul druid

ne-am privit o clipă, multiplul s-a repliat în Unu
pendulul a lunecat apoi în cealaltă parte
peste cercuri zgomotoase, vârtejuri multicolore –

cercurile nu se pot rupe, spui – nu, dar pot fi împăturite
cum strângi cortul înainte de plecare
în măruntaiele materiei barosul lui Hephaistos
se aude lovind nicovala: ca inima femeii
în auzul copilului ei nenăscut
- tu îi auzi pulsul din partea ta de lume
eu din partea aceasta

dar azi nu-mi aduc aminte legile ecranului despărțitor

the hunger of all species explores in the human eye,
we will have to extend with water the wine that has been given
to steal something from the purely animal force, to create
an instrument of contemplation – marvelous, never tamed
just as the gothic cathedral is built on the druid grove

we looked at each other for a moment, the multiple withdrew
into One
then the pendulum slipped to the other side
over noisy circles, multicoloured eddies –

the circles cannot be broken – you say, no, but they can be
folded
just as you pack up a tent before you leave
in the innards of the matter the mallet of Hephaistos
can be heard hammering the anvil: like a woman`s heart
heard by her unborn child
- you hear his pulse from your side of the world
and I from this side of the world

but I do not remember today the laws of the dividing screen

și iată-mă, o parte din mine albă o parte neagră
o parte bucurie o alta teamă, o parte iubire și alta moarte,
corp tremurător în interstiții

unii coboară flacăra pe fața apei în fântână
să potolească setea celor vii și a morților deopotrivă,
cern pământul și cerul în aceeași clipă fluidă

sensul nu se întrevede, să privim de pe zid
de pe acoperiș, de pe deal, de pe munte, de dincolo
- dincolo de sistem, cum se recomandă -
găsim cuvinte în stare să prindă, să crească,
să spargă coaja să facă pui, să descarcereze fluturi
din larvele materiei

ay, povești tentații
ciudate lucruri venite să ne amintească
deplinătatea omenească

o stea cade arzând, ne atinge cu pulberi stelare

and here I am, one part of me white and another black
one part joy another fear, one part love and another death
a trembling body in the interstices

some people bring down the flame on the surface of the water
in the fountain
to appease the thirst of the living and also of the dead alike
they discern the earth and the sky in the same fluid moment

the sense is not glimpsed, let us watch from the wall
from the roof, from the hill, from the mountain, from beyond
- beyond the system, as is recommended -
we find words that can take, grow,
break the egg shell to make chickens, to release butterflies
from the larva of matter

ay, stories temptations
odd things returned to remind us
human wholeness

a star falls burning, it touches us with stellar powder

arde toată arde toată arde
înainte de-a atinge pământul pe care-l putea distruge

acest pământ pe care stăm înlanțuiți
cu ochii pânditori și ghemul de foc ascuns înăuntru

ai văzut? da?
ai văzut? ai văzut? ai văzut?
ai văzut?

OK

it burns entirely it burns entirely it burns
before touching the earth that it could destroy

this earth where we live chained
with watching eyes and the clew of fire hidden inside

did you see? did you?
did you see? did you see? did you see?
did you see?

OK

În drumul Sibiului

Un drum pleacă din sat
trece șerpuitor peste câmpie
se despletește în multe cărări
se topește în pădure.

Începe să ningă, ninge
fulgi uriași, de început de lume

oi coborâte din munte
avansează, lungi șiruri albe
în șesul limpede, printre copaci.

La fel de lent lunecă
trenul din care privesc

de emoție
nu mai respir

ce vor să spună aceste icoane?

On our way to Sibiu

A road leaves from the village
ribbons over the field
unravels into many foot paths
melts into the forest.

It starts to snow, it is snowing
giant flakes, of a new world

sheep coming down from the mountain
advance, long white rows
in the clear plain, among the threes.

The train that I am watching from
slides equally slowly

I have stopped breathing
because of emotion

what do these icons want to express?

La fel ne apropiem noi
în orizontul unui adevăr

fără a ajunge vreodată?

Do we do the same when we approach
the horizon of a truth

without ever getting there?

Astfel vânăm în teritoriu interzis

This is how we hunt in forbidden territory

Într-o zi, în autobuz, mâna mea a atins o mână care tocmai îmi
pătrundea în geantă: aluneca spre țință fără grabă, îmi trecea pe
sub
palmă într-o mișcare catifelată, de frunză căzătoare. A mai
avansat
o fracțiune de secundă. Apoi zvâcnetul, când am prins.

One day, in the bus, my hand touched another hand that was
just
getting into my bag: it was slipping towards the object in no
hurry, it was passing
under my palm with a velvety movement, like a falling leaf. It
continued to advance for a fraction of a second. And then the
throb, when I caught it.

Și i-am dat drumul. În tăcere. Ochii lui mi-au întâlnit privirea.
O
fulgerare. Fața înfometată a unui țișănuș. Un copil încă.
Tristețea
aceea fără vârstă. Și corpul slab, strângându-se. Puterea lui de a
se
face invizibil în autobuzul aglomerat. Era Bucureștiul înfometat
la
sfârșitul anilor 1980. La stația următoare, printre oamenii
atârnați pe scară, băiatul a dispărut.

And I let it go. Silently. His eyes met
mines. A
flash. The starved face of a little Gypsy boy. Still a child.
That sadness
without age. And the weak body, tightening. His
power of being
invisible in the crowded bus. It was the starving
Bucharest of
the end of the 1980s. At the next station, through the people
who stayed on the stairs, the boy disappeared.

Dar atingerea lui a rămas. Acum, după mai multe vieți, mă întreb:

scrisul nu este și el pe furate – ca atâtea lucruri pe care le luăm drept

ale noastre în lumea „reală”? Unde furăm priviri, furăm imagini

nefăcute pentru ochii noștri. Timpul furat pentru mici iubiri câteodată.

Pentru atâtea lucruri de mai mare greutate.

Mâna care scrie avansând fără grabă spre țintă. Patima bine mascată.

Ne prefacem că privim în altă parte, că dormim, nu suntem, am murit.

O frunză neobservată în fluxul de frunze călătoare. Iuți ca fulgerul,
când ne credem neobservați.

Astfel vânam în teritoriu interzis – în noi înșine ca și în ceruri.

Devorăm.

Și în loc punem cuvinte.

But his touch remained. Now, after many lives,
I wonder:

might not writing be stolen too – as so many things
that we think

are ours in the 'real' life? Where we steal looks, we steal
images

not made for our eyes. The time stolen sometimes for
little affairs.

For so many more important things.

The hand that writes advancing in no hurry towards its goal.
The well masked passion.

We pretend that we are looking somewhere else that we are
sleeping, we are not, we have died.

A leaf unnoticed in the flux of travelling leaves. Fast as
lightning,

when we think that we are unnoticed.

This is how we hunt in a forbidden territory – in ourselves as in
Heaven.

We devour.

And we replace with words.

Castelul Bran și lasere

lui Tom

Rock hip-hop și rave
valuri de lasere se dizolvă
în dans
peisajul

de la un munte la celălalt
de la un zid la altul
peste – prin oameni
transgresează
din toate făcând
Una.

Focurile de artificii: mugurii de foc
apoi flori, sexe în floare cum se deschid
peste pragul celor trei ceruri apropiate.

Ecrane de amintiri peste alte ecrane
: amintiri ca frunza, ca iarba tăvălită

Bran Castle and lasers

to Tom

Rock hip-hop and rave music
waves of lasers are dissolving
in the dance
the landscape

from one mountain to the other
from one wall to another one
over – through people
transgress
making all of them
One.

Fireworks: buds of fire
then flowers, how sexes in the flower open
over the threshold of the three nearby heavens.

Screens of memory over other screens
: memories like the leaf, like grass flattened

în ploaia de aur
iarba sub coasă, un pumn de iarbă
retezată

și basul continuu respiră precum oceanul
primordial,
ritmul sângelui de Facere.

Voci subțirele de înger, cârcei vibratili
filamente nervoase ce luminează
iluminează
omul
omul
OMUL, el, măsura lucrurilor

Acum aici când inima expandează
rock și rave
în dimensiuni neînchipuite

by the golden rain
the grass under the scythe, a fistful of cut
grass

and the continual bass is breathing like the primordial
ocean,
the rhythm of the blood of Creation.

Soft voices of angel, vibratile cramps
nervous filaments that light
light
the man
the man
THE MAN, he, the measure of things

Now here when the heart expands
Rock and rave music
in unimaginable dimensions

Torcătoarea

Ariadna toarce lâna de aur
țese la război, pe ea însăși se țese
în penumbra luminată
de frunzișul lui noiembrie

ea nu-și mai vede mâinile țesând
nici desenul voalului regal
făcut să găsească
să piardă
calea

poeme, scame
șoaptele Ariadnei

ecoul torsului ei
care ne poartă prin întuneric
pașii

The spinster

Ariadne spins the golden wool
she spins at the loom, she spins herself
in the shadows lit
by the foliage of November

she does not see her hands spinning anymore
nor the drawing of the royal veil
made to find
to lose
the way

poems, naps
Ariadne's whispers

the echo of her spinning
that sends through the dark
our steps

Ariadna și Tezeu în pragul Labirintului

iată firul promis, Tezeu

firul în care, fără a pricepe,
m-am tors pe mine, țara toată,
piatra pe care calc

firul care te va scoate la lumină
din labirintul lăsat de bătrânii mei

din propriul tău labirint.

Ah, bucuria! jocul, teroarea
: suntem față în față
pe pragul Minotaurului

tu și eu
oglinziți unul în celălalt
la infinit.

*Ariadne and Theseus on the threshold
of the Labyrinth*

Theseus, here is the promised thread

the thread in which, without knowing,
I have spun myself, the entire land,
the stone that I am walking on

the thread that will lead you out to the light
from the labyrinth left by my ancestors

from your own labyrinth.

Oh, the joy! the game, the terror
: we are face to face
on the Minotaur's threshold

you and I
reflected one in the other
to infinity.

Iată ofranda – alunecă
din mâna mea caldă
în mâna ta

firul promis, aurul roșu
mătășos ca șarpele adormit
neted ca orizontul
care se rotește prin somn

Here is the offering – it slips
from my warm hand
into yours

the promised thread, the red gold
silky as the unawakened snake
neat as the horizon
that spins through sleep

Ariadna spune

M-ai rugat: ajută-mă să ies din labirint
salvează-mi viața

eu credeam în lumea în care m-am născut,
în lucrurile pe care le puteam vedea, atinge:
rareori am pus întrebări cu glas tare
și prea puține în singurătate.

Purtam hainele bune, mărgelile de rubin
de când ai venit călcam parcă în vis

m-ai rugat să-ți salvez viața,
am simțit că pot

...cine pusese în mine
promisiunea asta?

Îmi reveneau vorbele cu două tășuri
ale prezicătorului

Ariadne says

You begged me: help me to get out of the labyrinth
save my life

I believed in the world where I was born,
in the things that I could see, touch:
I have rarely asked questions aloud
and too few questions in the loneliness.

I was wearing good clothes, ruby beads
since you came I was stepping as if I was in a dream

you begged me to save your life,
I felt that I could

...who had put in me
this promise?

I recall the fortune teller's
double-edged words

am urmat povestea lui despre tine
dar te-am urmat și pe tine în labirint –
mai ușoară ca aerul
mai aproape decât umbra ta
de teamă să nu se rupă firul.

Și nu s-a rupt, te-a adus într-adevăr la lumină
te împleticeai după luptă, orbit, căutând aerul.

Firul nu s-a prins
dar mi-a prins mie pașii, cum dansam
de spaimă și bucurie
cu faldurii uzi de sângele
Minotaurului ucis.

Pas cu pas firul se încurca
în oglinda în care privirile noastre
s-au întâlnit

și au țesut căi fără număr

I followed his story about you
but I also followed you into the labyrinth –
lighter than the air
closer than your shadow
afraid of the thread would break.

And it did not break, it brought you indeed to the light
you were staggering after the fight, blind, seeking the air.

The thread did not catch itself
but it caught my steps, how I was dancing
because of fright and joy
with the draperies wet by the killed
Minotaur's blood.

Step by step the thread was entangling
in the mirror where our eyes
met

and they spun innumerable paths

până când într-o zi
oglinnda s-a spart

s-a spart de puterea privirii

- dar asta a fost
după, a fost
dincolo

înainte.

until one day
the mirror broke

it broke by the power of watching

- but that was it
afterwards, it was
beyond

before.

Translation
Café

January 2017

Tu, străinul

Tu ești străin, mereu uit asta
uit că nu vorbesc cu tine
în limba maternă

dar cum se cheamă limba care ne-aduce
laolaltă prin oglinda
simțurilor, deformantă?

Ce spunem se scurge în rădăcini
la albia marină
care s-a făcut pământ

pământ cu turme și fâneță.

Iar acum tu ești
Străinul.

Aripi captive mi se clintesc în trupul
care-și aduce aminte

You, the foreigner

You are foreign, I always forget this
I forget that I do not speak with you
in your native language

but what is the name of the language that brings us
together through the mirror
of the sense, deforming?

What we say dribble into the roots
at the marine river course
that became land

land with flocks and grassland

And now you are
The foreigner.

Captive wings are stirring in the body
that remembers

cât era de ușor
la început

când era promisiune

când era
cuvânt

how easy it was
in the beginning

when there was promise

when there was
word

Respirația Minotaurului

Ai ucis Minotaurul
primejdia s-a dus

tot ce auzim sunt inimile noastre.

Mulțumită ție, eroul meu, iubite
vom uita teroarea.

Ești aici în viață,
laudă zeilor!
mare, supus, lângă mine la timp de grație

îți ating rănilor
cu mâinile mele vindecătoare.

E adevărat ce ți-au spus,
am dansat pentru Minotaur de când
abia învățasem să merg,
de când nu-mi aduc aminte

The Minotaur's breath

You have killed the Minotaur
the danger has gone

our hearts are all we hear.

Thanks to you, my hero, dear
we will forget the terror.

You are here alive,
praise the gods!
great, loyal, beside me at this precious moment

I touch your injuries
with my healing hands.

It is true what they have told you,
I have been dancing for the Minotaur since
I had barely learnt how to walk,
since I do not even remember

pentru el am dansat,
pentru umbrele din labirint,
pentru umbrele mele – știi
cum e spaima
premonitoare a copilului.

Când îmi lingea mâinile și fața, recunoscător
și-mi spunea, în felul lui, *soră*
rareori simțeam că în aceeași mișcare
Minotaurul putea să mă devore

- am auzit ceva din poveste mai târziu,
de la străini.

Da, am dansat în labirint lungi zile și nopți,
respirația lui mă aburea, eram
asemenea ulciorului cu apa scoasă la noi
din fântâna ce mai adâncă

Dacă trebuia să mă odihnesc

I danced for him,
for the shadows in the labyrinth,
for my shadows – you know
what the child's
premonitory fear is like.

When he was licking my hands and my face, grateful
and he was calling me, in his own way, *sister*
I rarely felt that in the same movement
the Minotaur could devour me

- I heard something of the story later,
from strangers.

Yes, I danced in the labyrinth long days and nights,
his breath was like steam on me, I was
as the cruse with the water brought here
from the deepest well

If I had to rest

mă întindeam pe spatele fratelui vitreg

așa am văzut cel mai bine
cum mă schimbam după anotimpuri.

Pe umerii lui îmblăniți, în somn
mi-au crescut sânii: doar la început.
Căldura Minotaurului alina durerea.
O vreme dor, pe urmă e bine.

Dacă voi mai dansa? Da!
Da. Și vor fi alte dansuri,
cu totul și cu totul pentru tine.

Dar Tezeu! Tezeu!
oh, Tezeu
respirarea ta

respirarea
care-mi atinge pielea

I lay on the back of my step brother

this is how I saw best
how I changed according to the seasons.

On his furry shoulders, during sleep
my breasts grew: only at the beginning.
The Minotaur's warmth eased my pain.
They hurt a while, it is all right afterwards.

If I will dance again? Yes!
Yes. And there will be others dances,
only for you.

But Theseus! Theseus!
oh, Theseus
your breath

the breath
that touches my skin

Coarnele taurului orizontul

Ai ucis Minotaurul

deschidem ochii
în liniștea de început

soarele se întoarce zi de zi
la fel schimbătoarea lună –
purtate pe coarnele Taurului
orizontul.

Ai ucis fiara înfometată
în noi e pace

luna și soarele deasupra ta
răsar din nou.

Eu nemișcată stau
doar vălul mi se zbate

The horns of the bull the horizon

You have killed the Minotaur

we open our eyes
in the dayspring silence

the sun returns day after day
the same changing moon –
borne on the horns of the Bull
the horizon.

You have killed the starved beast
inside us is peace

the moon and the and sun above you
rise again.

I stay unmoved
only my veil struggles

mă țin de grumazul tău în gând

iar tu

- pământeană cum sunt,

ca aerul de ușoară -

mă duci peste mare

I hold on to your neck in my thoughts

and you

- earthly as I am

light as the air -

you take me over the sea

Translation
Café

January 2017

Tu cine ești?

Dar tu cine ești, care ți-e numele
altul decât cel pe care îl rostesc și în somn,
unde nu e amintire lumilor pe care
le-ai întemeiat
ori le vei întemeia

Ce e ascuns sub numele pe care îl rostesc
cu o foame mult mai bătrână ca noi
cu o sete prea nouă
ca să se fi învelit în cuvinte.

Ce ești pentru mine
tu, domn peste multe vieți,
labirintul zilelor îmi arată
mereu un altul
de câte ori deschid ochii.

Doar cuvintele mă întreabă, nu eu

Who are you?

But who are you, what is your name
another than the one that I utter also in my sleep,
where there is no memory of the worlds that
you have created
or you will create

What is hidden under the name that I utter
with an hunger much older than us
with a thirst too new
to be wrapped into words.

What are you for me
you, lord of many lives,
the labyrinth of the days always
shows me another one
every time I open my eyes.

It is just the words that wonder, not me

nu eu care aud cu întreaga ființă
simt cu auzul, gust, ating, suspend peisaje
care au lunecat dincolo de orizont.

Pod peste apă
și păienjeniș peste hău
bucuria
adăugată la bucurie

răspunsul, poate, salvator
la ghicitoare
când va fi timpul

not me that I hear with my whole being
feel with my hearing, taste, touch, suspend landscapes
that have slipped beyond the horizon.

Bridge over the water
and cobweb over the abyss
the joy
added to joy

the saving answer, maybe
for the fortune teller
when the time comes

Cine a spus?

Totuși, cine a spus că suntem
Ariadna și Tezeu?

ce Ariadna sunt eu pentru tine?
femeia care a fost mireasa lui Dionysos întâi
ori după
în povestea noastră cum o spun alții?
Pe când eu a ta am fost mereu – și timpul,
timpul, doar el s-a răsucit până
dincolo de recunoaștere.

Femeia asta care toarce și țese, Ariadna,
cine e până la urmă? eu? ori sora mea?
sora ta, poate?
Cineva din străbuni? Arachne să fie,
ea, cea mai bătrână
care ne toarce cuvintele
- negre să ia tot, albe să dea tot
lumi vizibile și invizibile împletite.

Who said?

Still, who said that we are
Ariadne and Theseus?

what kind of Ariadne am I for you?
the woman that first was Dionysus` bride
or afterwards
in our story how do the others tell it?
While I have always been yours- and time,
time, is the only one that twisted itself
beyond recognition.

This woman that spins and weaves
Ariadne,
who is she at the end of the day
me? or my sister?
your sister, maybe?
Someone from our ancestry? Arachne perhaps,
she, the oldest one
that spins our words

Sunt eu Ariadna aceasta care
nu te mai poate vedea nici pe tine
și nici pe sine,
de când m-ai orbit de dincolo de orizont
cu oglinda
și poala a prins să-mi ardă

de când te-am urmat în labirint

de când oglinda bătrânească a casei
s-a spart
de puterea privirii tale găsindu-mă

Noi ce eram înaintea acelei clipe
suspendate?

Țesem, toarcem, deșirăm limba pe care
am învățat-o laolaltă

- black to take everything, white to give everything
world visible and invisible woven together.

I am that Ariadne who
can see neither you
nor herself,
since you blinded me beyond the horizon
with the mirror
and my lap started to burn

since I followed you in the labyrinth

since the old mirror of the house
was broken
by the power of your look when you found me

What were we before that suspended
moment?

We weave, spin , unravel the language that
we have learnt together

te apropii, strâng în jurul meu vălul
și vălul se topește

cum știu că ești tu? sentimentul
dinaintea cunoașterii

iar tu deodată aproape
atât de aproape
în întuneric

you get closer, I gather the veil around me
and the veil is melting

how do I know that it is you? the feeling
before knowledge

and you suddenly are close
so close
in the dark

Aproape

frunte la frunte
ochii închiși

atât de aproape încât
ființa ni se așază desăvârșit
ca faldurii de mătase
de lână

în cădere liberă
trupul nostru
care știe atât de mult
și atât de mult știe să uite

Close

forehead to forehead
our eyes closed

so close that
our being settles perfectly
like folds of silky
wool

in free fall
our body
that knows so much
and knows how to forget so much

Interviu cu poeta Ioana Ieronim

1. Când ați început să scrieți volumul de poeme "Când strugurii se prefac în vin" și ce v-a inspirat?

Cred că unitatea de măsură în lirică rămâne poemul, ideea de volum de obicei nu însoțește scrisul propriu-zis. Drept este că poți evolua într-un anumit orizont (cum spunem orizont în mină): o zonă tematică parcursă, chestionată, descifrată, "tradusă" în poeme, care în cele din urmă pot alcătui un volum. Este și cazul volumului pe care îl propuneți spre discuție. El cuprinde poeme scrise în aproximativ cinci ani, dintr-o materie mai amplă. Demersul rămâne deschis.

2. Unele dintre poemele pe care le-am ales pentru lucrarea de disertație, poezii care aparțin volumului de mai sus, mi-au atras foarte mult atenția, și aș dori să îmi spuneți despre fiecare în parte, dacă elementele folosite în poezii sunt simboluri, la ce fac referire acestea, și care sunt figurile de stil cel mai des folosite?

Nu doresc să fac eu analiza poemelor mele. Dar, sigur, pot împărtăși un punct de vedere, a explica o circumstanță, pot

Interview with the poet Ioana Ieronim

1. When did you begin to write the book of poems 'When Grapes Turn to Wine' and what did inspire you?

I consider that the unit of measurement in lyrics remains the poem; usually the idea of book does not come with the writing as such. Actually you can progress within a certain horizon (as we say the horizon in the pencil lead): a covered, questioned, decipherable, 'translated' in poems thematic area, that can finally create a book. The same thing happens with the book that you propose for discussion. It contains poems written over almost five years, using an ample material. The demarche remains opened.

2. Some of the poems that I have chosen for my dissertation paper, poems that belong to the book mentioned above, drew my attention very much and I would like you to tell me more about each of them, if the elements used in the poems are symbols, what they make reference to and which are the most often used figures of style?

I do not want to analyse my own poems. But, of course, I can share a point of view, explain a circumstance, I can make an

Translation
Café

January 2017

face o confesiune de autor - cum se întâmplă la lecturile publice de poezie, de exemplu :

"Apă și pământ"

Poemul reține 2 din cele 4 elemente care în viziunea clasică formează universul: pământul și apa. Diversitatea practic infinită a raportului dintre ele reprezintă, în sens larg, un corelativ obiectiv pentru mișcarea și dezmărginirea eului îndrăgostit. Citind poezia acum, văd modul în care memoria a adus laolaltă imagini și experiențe disparate, de foarte departe în spațiu și timp: modul în care apele Dunării au acoperit superba Ada-Kaleh sau, cum am văzut într-o excursie cu liceul, satul cu biserica lui, case și grădini scufundate în apele lacului de acumulare de la Bicaz. Apoi, viziunea Dâmboviței în munți, fie lină, fie distrugătoare, care mi-a însoțit copilăria în vacanțele la bunici. Viziunea Negev-ului israelian, pustiul cu albi săpate dramatic de rarele revărsări torențiale. Drumurile noroioase de țară, la noi, cu urma carelor încărcate (cândva...). Aspectul șesului dintre România și Ungaria sub inundație, acum câțiva ani - întinderea bălțită, cu cerul oglindindu-se printre firele grânelor abia răsărite, cât vedeai cu ochii. Și, nu în ultimul rând,

author's confession - as happens at the public readings of poetry, for example:

'Water and Land'

The poem retains two of the four elements that in the classical vision create the universe: water and land. Broadly, the infinite diversity of the relation between them makes reference to an objective correlative for the movement and the infinity of the ego in love. Reading the poem now, I notice the manner in which the memory brought together images and disparate experiences, that are so far in space and time: the way in which the waters of the Danube covered the gorgeous Ada Kaleh or, how I saw in a trip organised in high school, the village with its church, houses and gardens sunk in the waters of the reservoir at Bicaz. Then, the image of the Dâmbovița in the mountains, which can be either calmly flowing or destructive, which accompanied my childhood during my visits to my grandparents. The image of the Israeli Negev, the desert with river beds dug dramatically in the rare torrential floods. Our muddy country road, with the tracks of loaded carts (some time ago). The appearance of the plain between Romania and

cântecul, descântecul, sfințirea apelor, despre care multe, multe se pot spune.

"Pergament"

Este vizualizarea dialogului atemporal în cuplu, simetria și asimetria celor doi, apropierea și depărtarea - arcul spre origini și eterna incompletitudine, în care cuvintele au importanță, pot fi cheia spre esențe poate, încă, neexprimate.

"Călătorie"

Sensul participării la desfășurarea energiei universale, miracolul creșterii plantelor ca din nimic, impulsul irepresibil al creației prin care și noi existăm. O viziune în momentul zorilor, când întunericul se îmbină cu lumina, în clipa de claritate a "zilei neîncepute".

Hungary during the flooding a few years ago – the expanse of puddle land, with the sky reflecting between the barely sprouting stalks of grain. Last but not least, the song, the incantation, the blessing of the waters, about which we can say so many things.

'Parchment'

It is the visualization of the timeless dialogue in couple, the symmetry and the asymmetry of those two, the approaching and the removedness – the arch towards origins and the eternal incompleteness, where the words have a meaning, can be the key towards essences, maybe still unexpressed.

'Journey'

The meaning of participation in universal energy, the miracle of growing plants from nothing, the irrepressible impulse of creation through which we also exist. An image in the moment of daybreak, when the dark combines with the light, in the moment of clarity of the 'unbegun day'

"Lumina întoarsă"

O încercare de a echivala stări sufletești cu stări și fenomene ale naturii – pentru a ne înțelege pe noi înșine, care aparținem ordinii naturale.

"Foamea"

Tot o echivalare între starea personală și mecanica naturii, căreia îi suntem supuși, ca oameni. Am numit foame atracția universală. Și iar, rolul cuvintelor în acest câmp de forțe.

"Pas de deux"

O aproximare lirică, în tușe repetate și suprapuse, a co-existenței obiectiv-subiectiv, a binomului trăire (non-distanță) și mărturisire (distanța care face posibilă contemplarea).

"Captivitate"

Un construct metonimic, pornind de la o imagine de circ (sau bâlci): pasiunea care te ține captiv – și care, primejdioasă fiind, cere curaj ca să fie privită în față.

'Returned Light'

An attempt to equate states of mind with natural phenomena – in order to understand ourselves, who belong to the natural order.

'The Hunger'

It is also an equalization between the personal condition and the mechanism of nature, to which we are subject as people. I called hunger the universal attraction. And once again, the role of the words in this field of forces.

'Pas de deux'

A lyrical approximation, in repeated and overlapped touches, of the coexistence of the objective and the subjective, of the binomial of experience (non-distance) and confession (the distance that makes contemplation possible)

'Captivity'

A metonymic construction, starting from a circus (or fair) image: the passion that keeps you captive – and which, being dangerous, calls for courage to look it in the face.

"Anotimp"

Un anotimp al sentimentelor, unificator până la confuzia dintre cei doi protagoniști. Aglutinarea dintre apropiere și distanța până la punctul la care privirea, cea care unește, sparge oglinda, pulverizează iluzia obiectivității.

"Scrisul pe statui"

O viziune care leagă imaginea statuilor cu șiruri de cuneiforme săpate pe faldurile sculptate în piatră de sentimentul comunicării, de imersia în cuvintele care ne situează în fluxul propriei povești.

"Trei dansuri sub lună" (1, 2, 3)

Un triptic dedicat comunicării la distanță, semnalelor cosmice, ritmului integrator al lumii care pulsează în noi și pe care îl transferăm (transformăm, traducem, reproducem) în dans.

"Vremea când strugurii"

Metamorfozele toamnei, fluiditatea hotarelor între material și imaterial. O preocupare a mea, venită din fizică, este

'Season'

A season of feelings, unifying to the point of confusion between the two protagonists. The agglutination between approach and distance until the point where the look, which unites, breaks the mirror, pulverizes the illusion of objectivity.

' Writing on Statues'

A vision that makes the connection between the image of statues with lines of cuneiform dug on carved stone folds by the feeling of communication, the immersion of words that put us on the flow of our own story.

'Three dances under the moon' (1,2,3)

A triptych dedicated to communication at a distance, to cosmic signals, to the integrating rhythm of the world that pulsates in us and that we transfer (transform, translate, and reproduce) in dance.

'The time when the grapes'

The metamorphoses of autumn, the fluidity of borders between the material and immaterial. One of my concerns,

ambiguitatea materie/energie, real / virtual.

"Comunicare"

Evocarea unor deprinderi și capacități de comunicare din timpul lung al umanității, nu mai puțin valabile decât explozia căilor de comunicare de azi, prin "communication highways" ... Poate dimpotrivă. Nostalgia, prezentă în poem, deși nerostită, a comunicării de substanță, de esență.

"Iubire"

Iubirea cale de cunoaștere, conștiință accentuată, privire dincolo de pâcla amorfă, inerțială care de regulă ne înconjoară. Reluarea perpetuă, mereu eșuată, de a învinge - prin iubire - limita omenească a morții: sens în care o numesc pe Euridyke, soața mult-iubită a lui Orfeu, definitiv pierdută în Hades. Și pe legendarul Enkidu: bocetul prietenului său, Ghilgameș, încercând să-l aducă înapoi printre cei vii, ne atinge sufletul peste mai bine de 4 milenii.

which comes from physics, is the ambiguity of matter / energy, real / virtual.

'Communication'

The evocation of some skills and capacities of communication from the long time of humanity, no less valid than the explosion of channels of communication today, through "communication highways" ... Quite the contrary perhaps. Nostalgia, present in the poem, though unuttered, for communication of substance, of essence.

'Love'

Love as a way of knowing, accentuated consciousness, beyond the amorphous, inertial haze that usually surrounds us. Perpetual resumption, always failing, of the attempt to defeat - through love - the human limit of death: a sense in which I name Euridyke, the much-loved wife of Orpheus forever lost in Hades. And the legendary Enkidu: the lamentation of his friend, Gilgamesh, trying to bring him back among the living, touches our souls over more than four millennia.

"Sultanachmet"

Este un poem al zorilor, aubade, cu venirea dimineții anunțată de chemarea muezinilor și îndrăgostiții la sfârșitul unei nopți împreună. Un peisaj poetic la Istanbul, în zona limitrofă a palatului sultanilor, Topkapi.

"Vocea"

Comunicarea de la distanță, telepatia – într-un spațiu/timp al contiguității când orice piatră pe care călcăm poartă memoria magmei cosmice, a focului întemeietor.

„Captivi într-o flacăra"

Un poem despre clarviziune și subiectivitate, în miezul intens al sentimentelor.

"Fashion"

Un carusel ludic (și nu doar) al eului feminin îndrăgostit, într-un vârtej, cum se vede, al probei de costum, într-o succesiune de stări de spirit și regnuri.

'Sultanachmet'

It is a poem of the morning, an aubade, with the coming of morning announced by the call of muezzins, and lovers at the end of a night spent together. A poetic landscape in Istanbul in the adjacent area of the palace of the sultans, Topkapi

'The Voice'

Communication at distance, telepathy – in a space/time of the contiguity when any rock that we step on bears the memory of the cosmic magma, of the founding fire.

'Captive in a Flame'

A poem about clairvoyance and subjectivity at the intense heart of feelings.

'Fashion'

A ludic (and not only) carousel of the feminine ego in love, in a whirlwind, as can be seen, of trying on costumes, in a number of states of mind and worlds.

"Cântec cu gura închisă"

Un poem în care am încercat să exprim atingerea gradului zero din ralenti-ul unei îmbrățișări tăcute, în miezul translucid al lucrurilor, la pragul audibilului, al perceptibilului. O sculptură în tăcere. De același gen este ultimul poem din carte, Aproape.

3. Ce reprezintă poezia pentru dumneavoastră?

Este o formă de cunoaștere și autocunoaștere. Multă vreme am considerat că tot ceea ce aş avea vreodată de spus poate fi pus în poezie (istoria poeziei ne arată un gen cu multe forme și formule posibile). Abia acum câțiva ani am ajuns să am nevoie și de un alt gen pentru materia care începuse să mă obsedeze - și acela a fost teatrul. Lăsăm deoparte aici, desigur, textele teoretice, care sunt în altă cheie.

4. Care este relația dumneavoastră cu literatura europeană?

Literatura europeană este o permanență intelectuală: începând cu înseși rădăcinile noastre românești. La care pentru mine se adaugă, de foarte timpuriu, germanitatea transilvană în

'Song with Closed Mouth'

A poem where I tried to express the touching of the zero degree from the idling of a silent hug, in the translucent core of things, at the threshold of audibility, of perceptibility. A sculpture in silence. The last poem in the book is of the same type. Almost.

3. What does poetry represent for you?

It is a form of knowing and self-knowledge. For a long time I considered that everything I would ever want to say could be written in poetry (the history of poetry presents us a genre with many possible forms and formulas). Only a few years ago I needed to use also another genre for the material that I started to become obsessed with - and that was the theatre. Of course, we do not mention here theoretical texts, which are in another key.

4. What is your relationship with European Literature?

The European literature is an intellectual permanence: starting with our Romanian roots. To which, for me, is added, from very early, the Transylvanian Germanness in which I

care am crescut. Asta, cu cărți cu tot, începând de la basmele și legendele întemeietoare. Apoi, cum se întâmplă, lecturile pasionate ale adolescenței, anglicizarea, o bună cultivarea a francezei chiar în școala... Suntem norocoși, noi românii, că avem un fond excepțional de traduceri din capodopere ale literaturii universale, ori pur și simplu un corpus amplu de literatură europeană și universală în traducere, construit încă demult și îmbogățit necontenit. Iar în privința studiilor de literatură comparată, suntem chiar într-o poziție istorică de pionierat. În anii studenției mele, literatura comparată, desfășurată de-a lungul a șase semestre, a reprezentat un punct de vârf al experienței universitare umaniste – definind cu nuanță orizontul apartenenței noastre europene.

5. Care este relația dumneavoastră cu traducătorul?

Îmi face deosebită plăcere să traduc. Este, pentru mine, o formă profundă de lectură. Este șansa de a folosi cuvintele, limba, în moduri variate, neașteptate, pe care nu le-ai fi întâlnit, probabil, în propriul scris.

grew up. With books and all, starting from fairy tales and founding legends. And then, as happens, the passionate readings of adolescence, the Anglicization, a good cultivation of the French language starting from school... We Romanians are very lucky due to the fact that we have an exceptional base in translations from the masterpieces of the universal literature, or quite simply an ample corpus of European and universal literature in translation, built long time ago and permanently improved. Regarding the study of contemporary literature, we can say that we are in a pioneering historical position. When I was a student, comparative literature, taught over six semesters, represented an important element of my humanist university experience – defining in a nuanced way the horizon of our European belonging.

5. What is your relationship with the translator?

It is a great pleasure for me to do translations. For me, it represents a deep reading. It is an opportunity to use the words, the language, in different and unexpected ways that you would never have met, probably, in your own writing.

6. *Credeți că traducerea poate afecta adevăratul sens al textului original?*

Traducerea poate, desigur, deforma originalul în diferite grade, până la grave inadvertențe. Traducere perfectă oricum nu există. Interesant de văzut este cum erori de traducere au putut fi absorbite durabil în tradiție... Cel mai la îndemână ar fi traducerea Bibliei, cu aproximările și erorile perpetuate în timp. Dar când avem a face cu textul biblic, forța lui, desigur, se păstrează.

7. *Ați scris și proză? Dacă da, ce vă place mai mult să scrieți, proză sau poezie? De ce?*

Nu am putut scrie proză nici când ar fi fost nevoie. Nu m-a interesat să construiesc eșafodajul necesar prozei. Am convertit materia respectivă în poezie. Așa s-a întâmplat cu Eglogă, de exemplu, care este o narațiune amplă, scrisă cu instrumentele poeziei, (un fel de roman în versuri).

8. *Pe lângă scrierea de poezii cu ce alte activități v-ați mai ocupat?*

6. *Do you consider that translation can affect the real sense of the source text?*

Of course, translation can deform the original text on different levels, to the point where it is seriously misleading. Anyway, the perfect translation does not exist. It is very interesting to notice how translations errors could be absorbed for a long time into tradition...The most obvious example would be the translation of the Bible, with the approximations and errors perpetuated over time. But, when we deal with a biblical text, its force is preserved of course.

7. *Have you ever also written prose? And if you have, what do you like most to write, prose or poetry? Why?*

I could not write prose, not even when I had to. It did not interest me to build the necessary structure of prose. I changed that material into poetry. For example, this is how it happened with Eglogă, which is an ample narration, written with the instruments of poetry, (it is a sort of novel in verse).

8. *Beside writing poetry have you had any other activities?*

Am scris teatru, eseu, cronici (cu ani în urmă, cronici TV; mai nou, cronici teatrale), am participat ca autor și/sau performer la evenimente multimedia (în Statele Unite și România), am susținut conferințe, am fost la diferite festivaluri și ateliere literare în țară și în străinătate. Și am avut o serie de servicii (cum se vede în CV). În prezent sunt liber profesionist și mă ocup de variate proiecte de scris.

9. *Ați fost vreodată pusă în postura de traducător? Dacă da, care este diferența dintre a fi traducător și a fi poet?*

Am fost de foarte multe ori în postura de traducător. Dacă e vorba de tradus poezie, demersul traducerii are destule asemănări cu scrierea poeziei proprii. Nu de puține ori, felul în care lucrez o traducere de poezie nu diferă, ca angajare personală, de propriul scris. Cu cât trece timpul, am impresia că scrierea unei poezii este, de fapt, și aceasta o traducere: traducerea unei imagini interioare sau exterioare, a unei stări etc. Față de care nu ești, de fapt, liber, ci "slujitor". George Steiner mergea până la a spune, în *După Babel*, că orice comunicare este o traducere, fie în cadrul unei limbi sau între

I have written drama, essay, chronicles (television chronicles, a few years ago; and theatre chronicles), I have participated as an author and/or performer in multimedia events (in the United States of America and Romania), I have given lectures, I have been at different festivals and literary workshops in this country and abroad. And I have had different jobs (as can be seen in my CV). Currently I am a freelancer and I am engaged in various writing projects.

9. *Have you ever worked as a translator? If you did, what is the difference between being a translator and being a poet?*

I have worked many times as a translator. If it is about the translation of poems, the activity of translation has many similarities with the writing of poetry itself. Not seldom, the manner in which I work on a translation of poetry does not differ, in terms of personal commitment, from my own writing. As time goes on, I have the feeling that writing a poem can also be a translation: the translation of an interior or exterior image, of a state, etc. Before which you are not, in fact free, you are a 'slave'. George Steiner went as far as to say in *After Babel* that any communication is a translation, whether it is within a

limbi diferite. El compară tot ceea ce rostim cu vârful unui iceberg sau rădăcinile plantelor, pentru că noi punem în cuvinte doar 'suprafața'.

Și în privința prozei (din care s-a întâmplat să traduc), ca și a literaturii teoretice este de urmărit echivalența nu numai a sensului, ci și stilul, ritmul, eventuala fluiditate. Sunt trucuri ale meseriei prin care un text poate fi făcut să sugereze dinamism, nu lăbărțare a cuvintelor...

O formă specială și deseori necesară în multe situații sociale este traducerea simultană. Așa cum lumea se așteaptă ca un doctor să poată face o injecție, se va aștepta ca un anglist să poată traduce simultan: la evenimente sociale de diverse contexte.

10. Care credeți că sunt responsabilitățile unui traducător atunci când are de a face cu traducerea de poezii?

Voi răspunde citând dintr-un eseu pe tema traducerii de poezie, pe care l-am prezentat acum doi ani la festivalul internațional Serile de Poezie de la Struga:

"Poezia valorizează în mod predilect ceea ce e nerostit,

language or between different languages. He compares everything that we utter with the peak of an iceberg or the roots of plants, because we put into words only the 'surface'.

Regarding prose (which I have also translated) and theoretical literature, you have to pay attention not only to the meaning, but also to the style, rhythm and a possible fluidity. There are tricks of the trade through which a text can be made to suggest dynamism, not a sprawl of words ...

A special form, and one that is necessary in many social situations, is simultaneous translation. Just as people expect a doctor to be able to give an injection, they will also expect an Anglicist to be able to translate simultaneously: at social events in various contexts.

10. Which do you consider are the responsibilities of a translator when he has to translate poetry?

I will answer this question by reading from an essay regarding the translation of poetry, that I presented two years ago at the international festival Struga Poetry Evenings:

'Poetry valorizes in its own special manner everything

Translation
Café

January 2017

sugestia. Enigma. Un anume mister se va păstra în și dincolo de versuri, fie că el emană din ceea ce este nespus, sau, din contră, din cascade de cuvinte (vibrând de energie conținută, precum în poezia beat sau rap) - ori din 'pura' ontologie transcrisă, oricât de alb, în cuvinte. La traducere, spiritul poeziei, de orice fel ar fi, se cere transferat între cele două limbi. În ce măsură un poem este traductibil, când limba sursă și țintă se află față în față? Avem multe de învățat din acest dialog, nu numai despre cum funcționează cuvintele, dar și despre noi înșine și despre celălalt, venind din respectivele noastre lumi și tradiții. O asemenea lectură de profunzime are, într-adevăr, potențialul de a defrișa terenuri noi.

Apoi, în măsura în care poezia este apropiată muzicii, anumite trăsături muzicale tind să joace un rol semnificativ: ritmul, timbrul, armonicile - și nu în ultimul rând tăcerea. Poezia fiind în esență încercarea de a pune în pagină ceea ce nu e rostit, cuvântul și tăcerea au o greutate comparabilă. Cuvintele pot fi privite ca un fel de sculptură care modelează nerostitul, cu ecouri subliminale ce traversează subconștientul. "Poezia este 'orfanul tăcerii'", spune Charles Simic, renumitul

that is unuttered, suggestion. Enigma. A certain mystery will be kept in and beyond the lines, whether it emanates from what is unuttered, or, on the contrary, from cascades of words (vibrating with contained energy, such as in beat or rap poetry) - or from 'pure' ontology transcribed, however white, in words. Translating a poem, the spirit of it, no matter what type it is, seeks to be transferred between the two languages. To what extent can a poem be translatable, when the source and the target language are face to face? We have much to learn from this dialogue, not only about how words work, but also about ourselves and about the others, coming from our respective worlds and traditions. This type of deep reading has indeed the potential to tame new lands.

Then, inasmuch as poetry is close to music, certain musical features tend to play an important role: rhythm, timbre, harmonics - and last but not least, silence. As poetry is actually the attempt to write on a page something that is not uttered, word and silence have a comparable weighting. The words can be seen as a kind of sculpture that models the unsaid, with subliminal echoes that cross the subconscious. "Poetry is 'the orphan of silence', the famous Serbian-American Charles Simic

american-sârb. "Eu consider asta 'tăcerea maternă'. Viața înainte de venirea limbii. Locul unde începem să auzim vocea universului inanimat... Avantajul imaginii poetice este acela că păstrează și absența cuvântului. Eu doar prin recursul la analogie, prin iluminarea conexiunii dintre lucruri dispartate pot spera să redau deplinătatea momentului originar. Analogia este o formă de traducere. Încerc să găsesc echivalentul abisului care precede limba..." (încheiere citat Simic)

Traducând poezie, este necesar să captezi nu numai sensuri, dar și timbrul special, utilizarea inconfundabilă a cuvintelor, atmosfera originalului, zona indicibilă. La rigoare, se forțează limitele limbii țintă, pentru a o face să primească noutatea originalului, diferența lumii din care vine acesta. Se întâmplă ca versiunea tradusă astfel să intre în rezonanță cu potențialul latent al limbii în care textul vine să locuiască și se pot produce efecte de durată asupra creației literare sau chiar asupra limbii țintă. 'A imagina limba înseamnă a imagina o formă a vieții' (Wittgenstein). Pentru a cuprinde pe deplin substanța poemului, traducătorul (ca și cititorul de altfel) s-ar

says. "I consider this to be 'maternal silence'. Life before language. The place where we start to hear the voice of the inanimate univers... The advantage of the poetical image is that that it also preserves the absence of the word. Only through analogy, through the lighting of the connection between dispartate things, can I hope to reproduce the entire originary moment. Analogy is a type of translation. I try to find the equivalent of the abyss that precedes language..." (end of the quote from Simic)

Translating poetry, it is necessary to capture not only meanings, but also the special timbre, the unmistakable use of words, the atmosphere of the original, the unsayable zone. In extreme cases, the limits of the target language are forced, in order to make it receive the novelty of the original, the difference of the world it comes from. It happens that the version translated this way may work in resonance with the hidden potential of the language that the text has come to inhabit and there may be lasting effects on literary creation or even on the target language. "To imagine the language means to imagine a form of life" (Wittgenstein). To fully take in the

putea să aibă nevoie de momente de percepție extra-senzorială. În ce măsură se face dreptate unui poem și limbii înseși în traducere, asta e o chestiune de inspirație și experiență, de empatie și noroc. 'Traducerea este un exercițiu de simpatie la cel mai înalt nivel', nota Kenneth Rexroth. 'Scriitorul capabil de a se proiecta în exultarea altui scriitor dobândește mai mult decât arta cuvintelor. El învață despre materia poeziei. El păstrează vie nu numai prozodia, ci și propria inimă. Imaginația trebuie să evoce... deplinătatea unei alte ființe umane.' "

11. Mi-ați putea transforma acest volum de poeme într-un scurt text narativ? Dacă cineva ar dori să picteze un tablou inspirându-se din acest volum care ar fi imaginea?

Când strugurii se prefac în vin este un demers de autocunoaștere, volumul meu cel mai subiectiv. Cum am mai spus, "încercarea de a descifra și a transcrie, cu variate mijloace expresive la îndemână, o geografie a interiorității, un timp privilegiat și mereu uimitor al sentimentelor." Am ascultat faimosul îndemn al lui Sir Philip Sidney, "Look in thy heart and

substance of the poem, the translator (and the reader also) might need some moments of extra-sensory perception. The extent to which a poem and the language itself can be respected in translation is just a matter of inspiration and experience, of empathy and luck. "Translation is an exercise of sympathy at the highest level", Kenneth Rexroth noted. "The writer that is capable to project himself into another writer's exultation acquires more than the art of words. He learns about poetry. He maintains alive not only the prosody, but also his own heart. The imagination must evoke...the plenitude of another human being."

11. Could you transform this book of poem in a short narrative text? If someone would like to paint a painting taking this book as inspiration what would the image be?

When Grapes Change into Wine is a project of self-knowing, my most subjective book of poems. As I mentioned before, "the attempt to decode and transcribe, with the various expressive means at hand, a geography of interiority, a privileged and always astonishing time of feelings." I listened to Sir Philip Sidney's famous command, "Look in thy heart and

write”: “Privește în inima ta și scrie”. Singurul mod în care eu pot rosti această materie este felul în care am făcut-o, pe mai multe voci ale poeziei.

12. *Ce înseamnă să fii poet? De ce anume este nevoie pentru a fi poet? Poate oricine să scrie poezii?*

Tehnic, poetul este cel care scrie poezie. Iar poezia este de atâtea feluri... Nu sunt dintre cei care cred în mod serios în natura diferită a poetului față de restul lumii. Mi se pare suspectă (este și demodată ...) poza de poeta vates (vizionarul, profetul...). Sunt momente în care poetul poate avea (ajunge la) capacitatea de a rosti semnificativ, are acest talent - și această cultură, această experiență, această formă de energie vitală. Se mai vorbește și de inteligență artistică, în care intră intuiție, gust, instinctul de a alege / păstra ingredientele cele bune. Talentul însuși poate fi pentru rostiri diferite. Se spune: la vreme de război, muzele tac. Dar sunt poeți, scriitori, care au darul de a se exprima din tranșee, pe deasupra exploziilor. Alții, nu. Spunea Nichita Stănescu undeva: nu toate păsările pot zbura pe întuneric. Un înțelept Zen din Japonia descria, pentru uzul poetului american Gary Snyder, felul în care se poate face

write.” The only way in which I can utter this material is the way I have already done, in many voices of poetry.

12. *What does it mean to be a poet? What in particular do you need to be a poet? Can anyone write poems?*

Technically, a poet is a person that writes poetry. And poetry can be of so many types...I am not one of those who seriously believe in the different nature of poet compared with the rest of the world. For me the posture of the poet as *vates* (the visionary, the prophet...) seems to be suspect (it is also old-fashioned...). There are moments when the poet can have (can attain) the capacity to utter significantly, he has this gift - and this culture, this experience, this form of vital energy. They also talk about artistic intelligence, which includes intuition, taste, the instinct to choose/ keep the best ingredients. The talent itself can be for different types of utterance. People say: in times of war, the muses fall silent. But there are poets, writers, who have the gift to express themselves from the trenches, over the sound of explosions. Others do not. Nichita Stănescu said somewhere: not all the birds can fly in the dark. A Zen sage in

poezie: te concentrezi asupra unei idei, a unui lucru, în modul cel mai temeinic, ducând până la capăt firul gândirii tale. Dacă exprimi acel punct la care ai sosit, rezultatul va fi un poem...

13. Care poem din acest volum vă este cel mai drag? De ce?

Nu pot spune că mi-e drag un singur poem peste celelalte. Am avut grijă să nu pun în carte niciun poem care să fi trădat natura sa, care să sune fals ori să fie departe de ce trebuia să exprime. Pe de altă parte, nici transcrierea "perfectă" a unei intenții clar definite nu e de dorit, fiindcă asta ar duce la un fel de text mort. Poezia nefiind matematică, unde închei satisfacător cu un Q.E.D., quod erat demonstrandum.

14. Mi-ați putea spune câteva cuvinte despre genul de vers, strofa, măsură, ritm și rima poeziilor din acest volum "Când strugurii se prefac în vin"?

Nu mă voi angaja în analiza formală a volumului meu ...

Japan described, for the benefit of the American poet Gary Snyder, the manner in which poetry can be made: you focus on an idea, certain thing, in the most thorough manner, taking to the end the thread of your thought. If you express that point where you have arrived, the result will be the poem...

13. Which poem from this book of poems are you most fond of? Why?

I cannot say that there is a certain poem that am most fond of. I took care not to put in this book a poem that betrays its nature, that sounds false, or is far from what it is supposed to express. On the other hand, the "perfect" transcription of a clearly defined intention is not desirable either, due to the fact that this will create a kind of a dead text. Poetry is not mathematics, where I can satisfactorily conclude with a Q.E.D., quod erat demonstrandum.

14. Could you tell me in a few words something about the type of line, stanza, measure, rhythm and rhyme of the poems in this book of poems *When Grapes Change into Wine*?

I will not make a formal analyse of my book of poems... Obviously I have also used free verse here, as I usually do. But,

Translation
Café

January 2017

Am scris, evident, și aici, ca de obicei, în vers liber. Dar, cum spunea T.S.Eliot, "No verse is free for the man who wants to do a good job" – "Nu există vers liber pentru cine vrea să facă o treabă bună." Ce pot spune este că am apelat, fără prejudecată, la variate forme, ritmuri și tonuri, de la lirice scurte la poem rap și poem în proză (Astfel vânam în teritoriu interzis). Nivelul sonor are deosebită importanță și pentru mine, îngăduie și accentuează deschiderea spre emoție, spre subconștient, spre "adevărul" plin al lucrurilor, cu latura de indicibil. Unii consideră auzul simțul nostru cel mai apropiat de metafizic. Înclin să am aceeași părere.

15. Care au fost cele mai importante evenimente din viața dumneavoastră?

Mutarea de la Râșnov la București când aveam 12 ani (trauma mea întemeietoare), facultatea însăși, debutul în literatură, nașterea fiicei mele, un accident în anii mei 20, în care am supraviețuit prin miracol - și datorită Spitalului de Urgență, Revoluția din 1989, anii de diplomatie la Washington DC... Dincolo de evenimente, mă însoțește glasul bunicii mele care-mi spunea, când eu uitam asta: fiecare zi e sfântă.

as T.S. Eliot said, 'No verse is free for the man who wants to do a good job'. What I can say is that I have resorted, without prejudice, to various forms, rhythms and tones, from short lyrics to rap poems and poem in prose (This is how we hunt in forbidden territory). The level of sound has great importance for me too; it allows and highlights the opening towards emotion, towards the subconscious, towards the full "truth" of things, with its unsayable side. Some people consider that hearing is our sense that is the nearest to the metaphysical. I tend to have the same opinion.

15. What have been the most important events of your life?

My moving from Râșnov to Bucharest when I was 12 years old (my founding trauma), university itself, my debut in literature, my daughter's birth, an accident in my twenties, which I survived by a miracle - and thanks to the Emergency Hospital, the Revolution of 1989, my years of diplomacy years in Washington DC... Beyond all these events, I am accompanied by the voice of my grandmother, who used to tell me every

time I forgot: every day is sacred.

16. Ce reprezintă poezia scrisă de dumneavoastră?

Pot spune ce reprezintă pentru mine: un demers de cunoaștere și autocunoaștere. În unele dintre volume intenția centrală (și chiar cu o anumită urgență) a fost aceea de a păstra memoria unor lucruri care se pierdeau cu multă repeziciune.

16. What does the poetry written by you represent?

I can say what it represents to me: a project of knowing and self-knowledge. In some of the books the central intention (also with a certain urgency) was to preserve the memory of some things that were disappearing very fast.

Translation
Café

January 2017